

Rav Yair Kahn - #177
The Legacy of Sinai

1. **פירוש המשניות להרמב"ם סנהדרין פרק י**
היסוד השמיני הוא - תורה מן השמים והוא שנאמין שכל התורה הזו הנמצאת בידינו היום היא התורה שניתנה למשה, ושהיא כולה מפי הגבורה כלומר שהגיעה עליו כולה מאת ה' הגעה שקורים אותה על דרך ההשאלה דבור ואין יודע איכות אותה ההגעה אלא הוא עליו השלום אשר הגיעה אליו ושהוא במעלת לבלר שקורין לפניו והוא כותב כולה תאריכיה וספוריה ומצותיה וכך נקרא מחוקק. ואין הבדל בין ובני חס כוש ומצרים ופוט וכנען ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד או אנכי ה' ושמע ישראל ה' א-להינו ה' אחד הכל מפי הגבורה והכל תורת ה' תמימה טהורה קדושה אמת ... האומר שכל התורה כולה מפי הקב"ה חוץ מפסוק אחד שלא אמרו הקב"ה אלא משה מפי עצמו וזה הוא כי דבר ה' בזה ... והדבור המורה על היסוד הזה השמיני הוא אמרו בזאת תדעון כי ה' שלחני וכי לא מלבי.
2. **השגות הרמב"ן לספר המצוות לרמב"ם שכתת הלאוין**
המצוה השנייה שנמנענו שלא נשכח מעמד הר סיני ולא נסיר אותו מדעתנו אבל יהיו עינינו ולבנו שם כל הימים והוא אמרו יתעלה השמר לך ושמור נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חיך ... כי היא מצוה עולמית ועם כל הדורות ידבר שלא ישכחו ענין המעמד ההוא שהיה לכל אדם במראית עיניהם ושמיעת אזניהם ושיעתיקו זה מדור לדור לעולם
3. **ספר המצוות לרמב"ם מצות עשה א**
המצוה הראשונה היא הצווי אשר צונו להאמין האלוהות והוא שנאמין שיש שם עלה וסבה הוא פועל לכל הנמצאות והוא אמרו יתברך אנכי ה' א-להיך ובסוף גמר מכות אמרו תרי"ג מצות נאמרו לו למשה בסיני מאי קראה תורה צוה לנו משה כלומר מנין תורי"ה והקשו על זה ואמרו תורה בגימטריא הכי הואי שית מאה וחדסרי הואי והיתה התשובה אנכי ולא יהיה מפי הגבורה שמעום
4. **אור ה' - רב חסדאי קרסקס**
ולא תצויר מצווה בזולת מצווה ידוע ולזה כאשר נניח אמונת מציאות הא-ל מצווה כבר נניח אמונת מציאות הא-ל קודמת בידיעה לאמונת מציאות הא-ל
5. **רש"י דברים ה כד**
ואת תדבר אלינו. התשתם את כחי כנקבה שנצטערת עליכם ורפיתם את ידי כי ראיתי שאינכם חרדים להתקרב אליו מאהבה וכי לא היה יפה לכם ללמוד מפי הגבורה ולא ללמוד ממני
6. **ספר הכוזרי מאמר ד אות יא**
והמנהיג משה עליו השלום העמיד ההמון אצל הר סיני לראות את האור אשר ראוהו אילו היו יכולין עליו כיכלתו ואחר כך קרא לשבעים זקנים וראוהו כמו שאמר ויראו את א-להי ישראל ... ונתרחקו המחשבות הרעות מן האומה שיחשב כי הנבואה טענה מהיחיד שטען בה כי לא יתכן לעבור ההסכמה על ההמונים ההם ... וכלם עדים למשה מזרזים על תורתו.
7. **ספר האמונות והדעות הקדמה**
ואמרו ואתם עדי דומה אל מה שראה העם מן האותות הנראות והמופתים הנגלים והם על פנים רבים מבא העשר מכות על מצרים ובקיעת הים ומעמד הר סיני ואני רואה כי ענין אות המן יותר נפלאות מכולם כי הדבר המתמיד יותר נפלא מהנפסק כי לא יעלה בדעת תחבולה שתכלכל עם שמספרם קרוב לאלף אלפים אדם ארבעים שנה מלא דבר כי אם ממזון מחדש שחדשו הבורא להם באויר ... ולא שיהיו המון בני ישראל מסכימים על הענין הזה ומספיק זה בתנאי כל הגדה נאמנת
8. **רמב"ם הל' יסודי התורה פ"ח**
משה רבינו לא האמינו בו ישראל מפני האותות שעשה שהאמין על פי האותות יש בלבו דופי שאפשר שיעשה האות בלט וכשוף אלא כל האותות שעשה משה במדבר לפי הצורך עשאם לא להביא ראיה על הנבואה היה צריך להשקיע את המצריים קרע את הים והצילין בתוכו צרכנו למזון הוריד לנו את המן ... וכן שאר כל האותות ובמה האמינו בו במעמד הר סיני שעיינו ראו ולא זר ואזנינו שמעו ולא אחר האש והקולות והלפידים והוא נגש אל הערפל והקול מדבר אליו ואנו שומעים משה משה לך אמור להן כך וכך וכן הוא אומר פנים בפנים דבר ה' עמכם ונאמר לא את אבותינו כרת ה' את הברית הזאת [כי אתנו אנחנו אלה פה היום כולנו חיים] ומנין שמעמד הר סיני לבדו היא הראיה לנבואתו שהיא אמת שאין בו דופי שנאמר הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם מכלל שקודם דבר זה לא האמינו בו נאמנות שהיא עומדת לעולם אלא נאמנות שיש אחריה הרהור ומחשבה ... לפיכך אם עמד הנביא ועשה אותות ומופתים גדולים ובקש להכחיש נבואתו של משה רבינו אין שומעין לו ואנו יודעין בבאור שאותן האותות בלט וכשוף הן לפי שנבואת משה רבינו אינה על פי האותות כדי שנערוך אותות זה לאותות זה אלא בעיינינו ראינוה ובאזנינו שמענוה כמו ששמע הוא הא למה הדבר דומה לעדים שהעידו לאדם על דבר שראה בעייניו שאינו כמו שראה שאינו שומע להן אלא יודע בודאי שהן עדי שקר לפיכך אמרה תורה שאם בא האות והמופת לא תשמע אל דברי הנביא ההוא שהרי זה בא אליך באות ומופת להכחיש מה שראית בעיניך